

מייסד ועורך ראשון: אריה בן אור

עריכה והפקה: יוסי סידון
bnebrit.yos@gmail.com

יו"ר המועצה: שרה בגליקטר
sbeglikter@gmail.com

תוכן העניינים

- 3..... דבר יו"ר המועצה לעלון מס' 105 – מרץ ואפריל 2026
- 5..... פרסומי מ"א גוש דן
- 5..... • סיכום סדנת דור המשך והצעת הארגון
- 6..... • פעילויות תרבות
- 9..... דבר העורך
- 10..... מהנעשה במועצה האזורית ובלשכות שלנו
- 10..... • לשכת אופק
- 10..... • לשכת אורות
- 11..... • לשכת אחווה
- 11..... • לשכת אילנות
- 11..... • לשכת אפריל
- 12..... • לשכת ארזיות בנות ברית חולון
- 12..... • לשכת בנות החן
- 13..... • לשכת בר כוכבא
- 13..... • לשכת גלגל החיים
- 13..... • לשכת דוכיפת
- 14..... • לשכת האיריסים
- 14..... • לשכת החיים הטובים
- 14..... • לשכת חברים
- 15..... • לשכת חולית
- 16..... • לשכת חמשושים
- 17..... • לשכת חשיבה חיובית
- 17..... • לשכת טררם
- 18..... • לשכת יוני
- 18..... • לשכת מחברות + לשכת אחווה
- 19..... • לשכת מיתר
- 19..... • לשכת מלכה
- 20..... • לשכת מעגל השלום
- 20..... • לשכת סופה

- לשכת עוגנים 21
- לשכת צבב (צעירי בני ברית) 22
- לשכת תמר 22
- פנאי לקוראינו 23
- זה מעצבן אותי 23
- משפטים וציטוטים 23

הקלקה על שורת נושא בתוכן תביא לנושא עצמו
חזרה מכל מקום בעלון לתוכן העניינים: Home

העלון מיועד לכל החברים בלשכות. נשיאי הלשכות מתבקשים להפיץ אותו בערוצי התקשורת הפנימיים שלהם.

דבר יו"ר המועצה לעלון מס' 105 – מרץ ואפריל 2026

נשיאות ונשיאים, חברות וחברי בני ברית מ.א גוש דן היקרים,

חברים יקרים הנה הימים חולפים ואנו משתדלים לשוב לשגרה. חוינו תקופה קשה ומורכבת מלחמה מול איראן, ימי מתח ודאגה תחת איומי טילים ללא הפסקה, נאלצנו לבטל את כל האירועים שתוכננו במרץ ואפריל, בפורים ובפסח. הוראת פיקוד העורף לא אפשרו התכנסויות. ליבנו היה ונותר עם תושבי הצפון המופגזים, הנמצאים תחת מתקפה מתמשכת ועדיין למרות הפסקת האש מתמודדים עם ירי מלבנון בעוד במרכז הארץ החיים כמעט חזרו לשגרה ואנו שוב הולכים אל הלא נודע....

בתוך המציאות הזו, ציינו יחד את ימי הזיכרון הלאומיים – יום השואה ויום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה – וניסינו למצוא את הכוחות לחגוג את עצמאותה של מדינתנו. ימים אלה מזכירים לנו את חשיבות הערבות ההדדית והחוסן הקהילתי שלנו. כעת סוף אפריל תחילת מאי, אנו שוב חוזרים לפעילות ענפה.

הוועידה הארצית ה-98: אנו נמצאים בשיא התכנונים לקראת הוועידה שתקיים בכפר סבא ב-30. הועברה בקשה לרישום צירים ונציגים לוועידה עד כה הרישום בעצלתיים ולכן אבקש שוב מנשיאי האזור להשלים את המשימה בהקדם.

התנדבות למכביה ה-26: אני פונה לכל המתנדבים שנרשמו בעבר – לאה פטרון הפיצה את הטפסים המעודכנים, ואני מבקשת מכולכם למלא אותם בהקדם כדי שנוכל להיערך כראוי.

סדנת "דור ההמשך": ריבה אורי סגנית נשיא ב.ב ארגנה סדנת הדרכה להקמת לשכות צעירות דור המשך, הוזמנו כ 60 נציגים. המשתתפים קבלו כלים חדשים כיצד לפנות לצעירים, ואני מלאת תקווה שמשתתפי הסדנה יעזרו בכלים שקיבלו לגייס כוחות חדשים וצעירים לארגון שלנו.

תשלום דמי חבר ללשכה הגדולה – עקב המלחמה נדחה התשלום עד סוף אפריל 26 זוהי פנייה לנשיאים להשלים את גביית דמי חבר עד ה 15.5.26 .

לוח אירועים ומפגשים – מאי 2026

מוזמנים להשתתף במגוון האירועים המתוכננים במועדון ברמת גן:

10.5 (יום א' 11:00-13:00): מפגש ראשון חוג לתנ"ך (6 מפגשים) 20 ש"ח תשלום בכניסה.

17.5 (יום א', 11:00-14:00): פורום נשיאים ובעלי תפקידים – ישיבה רבעונית עדכון הפעילות כולל הפעלה חברתית.

19.5 (יום ג' התכנסות 11:00 בבוקר): מופע מצחיק וסוחף עם גילי לב ארי – "את לא נראית!". במועדון בר"ג הנאה מובטחת! 30 ש"ח לכרטיס תשלום בכניסה. ניתן להרשם בווטסאפ של כוכבה גולדהמר 052-2424694

27.5 (יום ד' בערב, 19:00): מופע מוזיקת קאנטרי עם שי טוחנר וצמד זמרות הרשמה. 50 ש"ח לכרטיס תשלום בביט גילה בן עזיהו 050-6271037.

פתיחת תערוכת "סיפורי בדים" גלריה דן – שבת 30.5.26 מהשעה 11-14 החברים מוזמנים לפתיחה החגיגית של התערוכה השנייה בגלריה שלנו. בתערוכה זו מציגים יוצרים ואמנים חברי בני ברית בארץ. זוהי הזדמנות נפלאה להוקיר את היצירתיות שבתוכנו ולחזק את הקשרים הבין-אזוריים דרך אמנות.

"מוזיאון מורשת בני ברית - בית רוקח נווה צדק - הלשכות מוזמנות לבקר בתערוכה הנפלאה מועדים יפורסמו בהמשך

מומלץ להתרשם מאתר בני ברית ישראל החדש. לצפות במצגת על בני הברית ולהציגה במפגשי החברים, לקרוא על העשייה הנפלאה של הלשכות הרבות, סיפורי התנדבות אישית וקבוצתית, המלצות לפעילות חברתית, אמנים מרצים ועוד.

לסיום, מילה אישית – תודה לכל אחד ואחת מחברי גוש דן על שיתוף הפעולה, הסבלנות והמסירות. שום דבר אינו מובן מאליו בתקופה זו. היכולת שלנו לשמור על ה"ביחד" ולחזור, ליצור להתנדב ולהיפגש היא מקור הכוח שלנו.

בתקווה לימים שקטים ובעיקר חזרה לשגרה, עשייה ובשורות טובות.

שלכם בהערכה רבה,

שרה בגליקטר
יו"ר מ.א גוש דן

פרסומי מ"א גוש דן

סיכום סדנת דור המשך והצעת הארגון

בבוקר יום ראשון ה-26.04.26 התקיימה סדנת "הצטרפות צעירים ודור המשך לארגון בני ברית".
האירוע נערך ב- "אנו" - מוזיאון העם היהודי.
והשתתפו בסדנא כ-60 חברים, יושבי ראש המועצות, נשיאי הלשכות וחברים נוספים.

מטרת הסדנא:

הקניית ארגו כלים ודרכי פנייה נכונים בשיח אפקטיבי לצעירים

תודה למנו כהן, נשיא בני ברית ישראל, שבירך את משתתפיה והתייחס למשמעות הנושא, הצעת הארגון והצטרפות צעירים לטובת עתיד ארגון בני ברית.

ריבה אורי הציגה את הרעיון והחשיבות האסטרטגית של יצירת דור המשך במטרה להעניק לצעירים עשייה משמעותית, מעניינת ומאתגרת וליהנות מהכרות עם מעגל חברים חדש בני אותו גיל. כמו כן, בניית קשר בעתיד כשגיריים שלנו בבני ברית מעבר לים.

ריבה בישרה על הקמת שתי לשכות מוצלחות, דור המשך:

• "הנבחרת הצעירה"

• "צב"ב" (צעירים ב.ב.)

מיקי קטלן-סקרה מודלים מוצלחים של 5 לשכות צעירות קיימות בארגון. תוך פירוט אודות תכנים שהם מביאים למפגשים ומאפייני הלשכות. הצוות, בהובלתה של מיקי, נפגש בזום תוך העלאת רעיונות לקידום וגיוס צעירים.

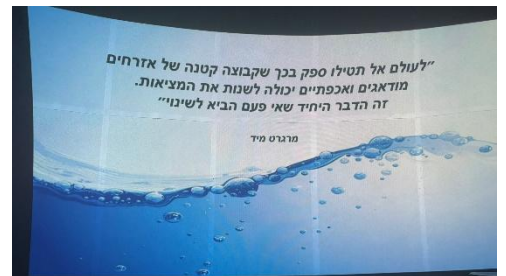

מנחה הסדנא, דודי בורבה,

העביר ארגו כלים לניהול שיח באמצעות תרגול סימולציות והתנסות ביצירת פניה באמצעות שיח בונה. נלמדו גם טיפול בהתנגדויות וניהול בנק משפטי פנייה רלוונטים.

החברים שיתפו פעולה, לקחו חלק בהצגת המקרים, שאלו שאלות וקיבלו כלים פרקטים.

כדי להנות מהפסקה קצרה כוכבה גולדהמר העבירה לנו יוגה צחוק נפלא ומשחרר. צחקנו ונהנו.

תודה לדני כהן וגדי קארו על הניהול הלוגיסטי.

תודה לכל החברים שהשתתפו בסדנה.

יום זה היווה צעד משמעותי בתהליך יצירת תשתית לפעולות חדשניות ורלוונטיות ובניית העתיד של ארגון בני ברית.

כתבה

ריבה אורי

גלריה בני ברית ישראל

מועצה אזורית גוש דן

אמני בני ברית ישראל מציגים

סיפורי בדדים

פתיחה - שבת 30.5.2026

שעות 11:00-14:00

בית בני ברית
רח' רבי מאיר בעל הנס 14 ר"ג

התכנסות: 11:00-11:30

פתיחה חגיגית: 11:30-11:45

סיור בגלריה 11:45-14:00

התערוכה מוצגת בתאריכים:

- שבת 30.5 ו' 5.6
- שבת 6.6 ו' 12.6
- שבת 13.6 ו' 19.6
- שבת 20.6 ו' 26.6
- שבת 27.6 נעילה

מציגים:

אורלי לוינהר / אירית אשכנזי / אפרת חן
ג'ודי רובינשטיין / ורדה גרונשטיין / כרמלה וייס
לאה עתיר / לוסי נצר / מאיר אפל
מינה אהרנטל / נילי ברזל / פרח כהן
צביקה שיזף / רבקה יהלומי / רחל טוקר שיינס
רינה קצ'קו / שירה נצר / שרה כהן
שרה בגליקטר / שרה דניז קטלוניה
תמר יעקבי

להתראות

צוות גלריה דן

אורלי לוינהר, נורית הרשקוביץ, לוסי נצר, רחל טוקר שיינס
שרה בגליקטר יו"ר גוש דן

הזמנה למופע

**מוזיקת קאנטרי אמריקאית סוחפת,
מיטב השירים, היפים והידועים, באווירת
המערב הפרוע בקצב מלהיב.**

**שי טוחנר – גיטרה, מפוחית, הנחייה
גבריאלה לואיס - שירה, פסנתר
מיה יוהנה – שירה**

**יום רביעי 27.5.26
בית בני ברית רח' מאיר בעל הנס 14 ר"ג
התכנסות וכיבוד קל: 19:00
תחילת המופע: 20:00**

**עלות המופע 50 ש"ח לאדם.
רכישת כרטיס באמצעות הביט
לנייד של גילה בן עוזיהו
טל - 050-6271037 .
למי שאין ביט שיתקשר לגילה להרשמה.
להתראות**

**גילה בן עוזיהו, רכזת תרבות מועצה אזורית גוש דן
• ניתן לחנות גם ברח' הגאון אליהו**

מועצה אזורית גוש דן בני ברית ישראל

מוזמנים
למופע מצחיק, סוחף ומרגש
גילי לב ארי

"את לא נראית!"

בואו איתי למסע מעניין הכולל סיפורים, חוויות,
מפגשים עם שלל טיפוסים (וגם קצת פדיחות)
ומתובל בקטעי מחול אוריינטלי תיאטרלי.
יחד נצחק, נתרגש ונקבל השראה להיות
ולעשות בדיוק מה שנרצה.

מתקיים בבית בני ברית
רבי מאיר בעל הנס 14 ר"ג

ביום: 19/5/2026

התכנסות: 11:00

תחילת הופעה: 11:30

30 ש' תשלום בכניסה

מצורף קישור להרשמה בווטסאפ

אנו מביאים לכם את עלון מספר 105 של המועצה האיזורית גוש דן.

הגליון נערך לאחר שעברנו מספר שבועות של מלחמה, לא קלה, אשר חיבה אותנו להסתתב בבתים, בממ"דים ובמקלטים ולדלל את הפעילות החברתית למינימום. גם בימים אלה של סוף אפריל, המצב עדיין אינו ברור וכולנו מתנהלים בעצלתיים ובפרופיל נמוך. כדרכי, אני נמנע מלהכנס עמוק מדי לתוך מעבה התחום הפוליטי והבטחוני, מתוך ידיעה שאתם כבר מוזנים, מעל ומעבר, מכלי התקשורת.

במקום כל זה, אני מעדיף להיכנס יחד, שוב, לתחום המוסיקה והפעם מהיבט מפתיע למדי, לפחות אותי. במהלך המלחמה האחרונה, מטעמים מובנים, השתלט עלי נוהג, מאד לא שכיח מבחינתי, והוא לשוטט מדי פעם בנבכי אתרים כמו פייסבוק ויטיוב ואינסטגרם.

תוך כדי שיטוט, קפצו לי, מספר פעמים, סרטונים של אישה צעירה ויפהפיה בשם מיכל זגדון רוגל. כל קטע שלה הוא, למעשה הסכת (פודקאסט) קצר המתחיל בחיך מקסים, מלווה בגומות לחיים חניניות ובמשפט הכמעט קבוע: "תקשיבו רגע לזה" תוך הפנית אצבע מורה כלפי מעלה. קשה לדמיין מישהו שיתעלם וימשיך בדרכו מבלי לתת צ'אנס למה שיש לה לאמר. ומסתבר שלמיכל יש הרבה מה לאמר בתחומי המוסיקה הפופולרית הישראלית, הלועזית וכמו כן, המון, בתחום המוסיקה הקלאסית.

מסתבר שמיכל רוגל איננה דמות שמחפשת תשומת לב. הפייסבוק, יטיוב ואינסטגרם, מלאים במאות הסכתים קצרים שלה בתחומים הנ"ל ובתחומים נוספים כגון השפעת המוסיקה על נפש האדם ועוד ועוד, הכל בחיך, נובע ממאגר ידע מדהים ובטוב טעם מלבב. בואו ניתן לה לספר קצת על עצמה, מתוך מאמר ברשת:

בימים, אני יועצת תקשורת וממשל. בלילות, אני משוררת סופרת ילדים ("מי הכין את הסלט שלי?" "הרעיון של יערה", "הנני" ועוד), ומרצה על החיבור בין הגוף והנפש והשפעת המוסיקה הקלאסית על הבריאות. שותפה למחקר בבית החולים שניידר (ברונכיליטיס ואפקט מוצארט) וזו רק ההתחלה.

מעל עשור לימודים עוצרי נשימה אצל חמותי האהובה, החכמה באדם, אילנה רוגל במרכז מגדלור. התמלאתי בתשוקה אדירה להביא את העולם למקום שבו בני האדם יכירו בחשיבות העצומה של הרגשות שלהם, המחשבות שלהם וביכולתם להגשים את עצמם ביצירתיות וייחודיות ללא גבולות.

אי שם, במגדלור, קורס אחד לפני עשור "מטאפיסיקה רגשית - מבנה הרוח בגוף האנושי" חשף בפניי עולם ומלואו, ידע אינסופי כאילו כל סודות החיים נפרשו בפניי ומאז רק ביקשתי: "עוד!" כיום אני מרצה על הקשר בין המוסיקה הקלאסית, המוח והבריאות ומייעצת לחברות, מנהלות כוח אדם, רופאים, מטפלים ומוסדות רפואיים - כיצד להשתמש במוסיקה, חשיבה חיובית, ומיידפולנס לטובת הבריאות הרגשית שלנו.

מוסיקה היא כלי טיפולי עוצמתי ונגיש שיכול לצייד אותנו בכל הנדרש לנו באתגרי החיים. הספרות הרפואית עשירה ומגוונת והמחקר הרפואי מתחיל לתפוס תאוצה של ממש בשנים האחרונות, תוך הבנה שבמקרים לא מעטים הצלילים המוסיקאליים הם תרופה לכל דבר. אני שמחה ומאושרת לקחת חלק בהבאה ויצירת המידע פורץ הדרך הזה לעולם.

לאחר מחקר מעמיק, באינטרנט, על עיסוקיה הברוכים, הגעתי למסקנה שצריך לבדוק באיזו מידה מיכל מוכרת בקרב חברי ומוסדות "בני ברית" ושאיני חייב לשוחח איתה. ובכן - הרמתי אליה טלפון. היא ענתה לי מיד (לא מובן מאליו לגבי אנשים עסוקים כמוה). שוחחנו מספר דקות והסתבר לי שאין, ולא היה לה, עד היום, קשר ל- "בני ברית" ושהיא כמובן מוכנה לבוא ולהרצות בפנינו בכל עת.

אני ממליץ בחום להיכנס לאתרים כגון פייסבוק, יטיוב, אינסטגרם וטיקטוק ולחפש את "מיכל רוגל". לא תצטערו. כל מי שיש לו יד ורגל בארגון הרצאות והופעות, במסגרת בני ברית, גוש דן והלשכות, אני משוכנע שהיא לא תאכזב אתכם.

בברכה,

יוסי סידון - עורך העלון

מהנעשה במועצה האזורית ובלשכות שלנו

לשכת אופק

את יום העצמאות ה-78 למדינת ישראל, ה' באייר תשפ"ו (22.04.2026), חגגה לשכת אופק בבית חברתנו תמי מאירי ברמת השרון. המפגש התקיים לאחר תקופה ארוכה (יחסית) שלא קיימנו מפגש בשל המצב הבטחוני. החברים סעדו סביב שולחנות ערוכים, ארוחה דשנה מבית היוצר של נשות הלשכה. לאחר הארוחה שמענו הרצאה שהזמינה רינה, חברת ועדת התרבות של הלשכה, מהמרצה ומדריכת הטוילים חווה דורני. חווה הרצתה לנו על "תקומה ועצמאות" סיפורה של המדינה בלווי שירים. מעבר למנגינות המוכרות שמה המרצה דגש על משמעות המילים של הכותבים. בין השירים ששרנו: ספירת מלאי - יוסי בנאי, צל ומי באר - יורם טהר לב, הארץ שלי - שמעון ישראל, לא תנצחו אותי - נעמי שמר, עוד יותר טוב - ששון שאולי, ארץ ישראל יפה - להקת פיקוד דרום. בחלק הבידורי השתתפו החברים בחידון שהכינה רינה. תודה לחברתנו תמי על קיום מפגש מושקע ויפה.

כתב אלכס קצ'קו

לשכת אורות

בערב יום השואה התכנסו חברות לשכת אורות עם אורחים לזיכרון בסלון בביתה של שרה שונמי. אורחים סיפרו על קורות משפחתם בתקופת השואה ובין המספרים המארחת שרה שונמי נשיאת לשכת אורות. להלן אחד הסיפורים שסופרו במסגרת הזכרון בסלון:

שמי מרק לאור, ונולדתי בוורשה. שמי המקורי היה מרק פיטרובסקי. גדלתי ללא כל קשר ליהדות. ומשפחה יחידה הכרתי הייתה משפחה נוצרית. אני מתאר לעצמי שהוריי פשוט רצו לגונן עליי, ולכן לא סיפרו לי שכל המשפחה שלנו, משני הצדדים, הושמדה בטרבלינקה. אבל הסיפור האמיתי של חיינו מתחיל בסיפור ההצלה המופלא של אמי.

תארו לעצמכם את שנת 1943. אמי הייתה אז אישה צעירה בת 24, שצעדה בשיירה של עובדי כפייה יהודים תחת משמר קפדני של אנשי גסטפו. ברגע אחד של תעוזה ששינה הכל, היא הצליחה לברוח מהשיירה, תלשה מעליה את הטלאי הצהוב והתרחקה מהמקום. היא צעדה לעבר כתובת שקיבלה, בתקווה למצוא שם מסתור. כשהגיעה ודפקה על הדלת, איש לא ענה. בייאווה, היא דפקה על הדלת הסמוכה. יצאה אליה אישה ושאלה לרצונה. אמי, שהרגישה שעולמה חרב עליה ושאין לה יותר מה להפסיד אחרי שכל משפחתה נשלחה לטרבלינקה, הסתכלה

לה ישר בעיניים ואמרה: "אני יהודייה, ברחתי מהגטו". המבטים שלהן הצטלבו. האישה הפולנייה ראתה את עיניה הכחולות של אמי, שהיו מלאות בדמעות ובפחד. ברגע הזה, היא החליטה להכניס אותה לדירתה. "מעכשיו קוראים לך אנסטסיה", היא אמרה לה, "את קרובת משפחה שלי מהכפר. תלמדי את כל הפרטים". כל אותו הלילה שיננה אמי את פרטי הדמות החדשה שלה. האישה האמיצה הזו סיכנה את חייה ואת חיי כל

משפחתה, וקיבלה את אמי באהבה עצומה. כך הסתתרה אמי במשך שנתיים תחת זהות שאולה. היא השתתפה בחיי המשפחה, הלכה לכנסייה והתפללה איתם, כשכל הזמן היא מביטה לאחור בחדר שמא מישהו יזהה אותה.

לפני המלחמה חיו בוורשה 350,000 יהודים; אחריה נותרו רק 2%. כשהמלחמה נגמרה, הוקם בוורשה משרד שבו נרשמו הניצולים המעטים שנותרו בחיים, ושם אמי פגשה את אבי. רק בזכות המשפחה הפולנית שהצילה אותה ואהבה אותה, אמי ניצלה. האישה המדהימה הזו, חסידת אומות עולם אמיתית, אהבה גם אותי מאוד והתייחסה אליי ממש כמו אל נכד.

היה ערב מרגש.

כתבה: שרה שונמי

לשכת אחווה

במוצ"ש 18.04.2026 נפגשנו, בביתם מאיר הפנים של שושי ושייע זאובר. מפגש מרגש לאחר תקופה לא קלה שעוברת על עם ישראל. היה ממש מרגש לפגוש מחדש את רמי שלנו עם רעיתו המקסימה אורית לאחר תקופה ארוכה ותהליך החלמה ארוך ולא פשוט.

נהננו מאוד מהרצאתו של דר' עוז הרשור שהפליא לספר על הזמר והאומן הידוע פרנק סינטרה עם השמעה של חלק משיריו המפורסמים מאוד ולמדנו על פעילותו הרבה בעזרה עצומה ליהודים ולארץ ישראל.

התענגנו מהתקרבות העשירה הצבעונית והמגוונת שהחברים הכינו. הרמנו כוסית ליום הולדתה של ניצה. לצערנו גם נפרדנו מאשת החיל דורית קוט היקרה.

שוב תודה למארחים היקרים על החמימות והנעימות בכל הערב המושלם הזה. כן ירבו ערבים נפלאים כאלה.

כתב: בצלאל הראל

לשכת אילנות

בצהרי יום רביעי, 22 באפריל, יום העצמאות, נפגשנו בביתם של גילה ואיציק בראשון לציון, ונהנינו מליטופה החמים של שמש אביבית בחצר ביתם.

היתה התרגשות גדולה לאחר קרוב לחודשיים וחצי שלא נפגשנו, עקב המלחמה עם איראן. שיח רעים ער התפתח בין הנוכחים והחלפת חוויות מהתקופה שכללה שהות של מספר פעמים רב בממ"ד או במקלט.

כאמור המפגש נקבע ליום העצמאות, במקום המפגשים הרגילים שנערכים בימי שבת בערב. בשל כך גם התקרבות היתה חריגה מהרגיל, שחניה, חומס, טחינה,

וכללה מלבד התפריטים הרגילים גם בשרים על אש, עם כל מה שבדרך כלל נלווה אליהם, חומס, טחינה, חמוצים וסלטים למיניהם, לצד שתייה לרבות שתייה חריפה.

התוכנית של המפגש היתה שירה בציבור שאורגנה ע"י משה (מוצי), שבא וניגן עם האקורדיון שלו, וסימה רעיתו, שאירגנה והביאה שירונים, שכללו את מיטב השירה היותר מוכרת ע"י בני דורנו. לאחדים מן השירים נילו סיפורים על הרקע ליצירתם.

גם לאחר החלק השני של הכיבוד, עוגות, פירות העונה ושתייה חמה המשיכו החברים לשבת עוד זמן רב ולחלוק חוויות וסיפורים.

בתקוה שימשיכו השקט והרגיעה ונוכל להמשיך בשגרת המפגשים והפעילות הרגילה.

כתב אריה בן אור

לשכת אפריל

מפגש של לשכת אפריל במוצ"ש 25.04.2026

אחרי הרבה זמן, סוף סוף ניפגשנו. מפגש מרגש, בנוכחות מלאה של כל חברי הלשכה. טובה ורובי גולדשטיין היקרים, ארחו אותנו מכל הלב, בדירתם החדשה: תתחדשו ותהנו 🙏 רצינו לדעת מה שלום כולם ואיך עברה על כולם תקופת המלחמה.

לאחר שיחה ארוכה, שכללה חוויות ועידכונים אישיים וקבוצתיים, התפנינו למשחקי חברה, סיפורים קצרים של חוויות אישיות....

סיימנו במשחק בינגו קבוצתי, נושא פרסים. נהנינו מהמטעמים המדהימים שכל החברים מכינים.

היה כיף, ומצפים כבר למפגש הבא.

כתבה מבל ברוך

לשכת ארזיות בנות ברית חולון

עוד לשכה יצאה לדרך ביוזמתה של עפרה דוד ובהובלתה של הנשיאה ברכה נגר.

בתאריך 28.04.2026 נפגשו חברות לשכת "ארזיות בנות ברית חולון" במתנ"ס היפיפה "נווה ארזים" בחולון.

המפגש נפתח באווירה חגיגית לציון הקמת לשכת החברות החדשה של "בני ברית", ביוזמתה ובליזויה הצמוד של המנטורית עופרה דוד.

אמרנו גם תודה מיוחדת לורד, מנהלת מתנ"ס נווה ארזים, על האירוח החם ועל הקצאת החדר המקסים שהועמד לרשותנו.

גב' שרה בגליקטר, יו"ר מועצת בני ברית גוש דן, תארה את הפעילות הענפה במרחב גוש דן, והעניקה טיפים יקרי ערך לניהול וקידום הלשכה.

כוכבה גולדהמר, נשיאת לשכת "חולית" בני ברית בחולון שכיבדה אותנו בנוכחותה, בירכה את החברות החדשות ואיחלה הצלחה רבה לדרך המשותפת.

הגב' ריבה אורי הציגה בפני המשתתפות את מהות הארגון והיתרונות בהצטרפות לארגון.

הבוקר נחתם בסדנה חווייתית ומהנה שהעבירה עופרה דוד, מנטורית הלשכה. הסדנה כללה הפעלה שחזקה את הקשר בין המשתתפות והשאירה את כולן עם טעם של עוד וציפייה למפגש הבא.

בשורה התחתונה: היה בוקר מוצלח, מגבש ומלא השראה. תודה לכל העוסקות במלאכה.

כתבה - ברכה נגר נשיאת לשכת ארזיות בנות ברית חולון

לשכת בנות החן

מפגש אפריל

נפגשנו בדירה החדשה של דורית בראשל"צ. הדירה הקודמת הייתה יפיפייה, הדירה החדשה היא נפלאה. כל הכבוד לדורית שמצליחה להזיז לבד את הפרויקטים שלה.

זה היה המפגש הראשון אחרי המלחמה. שולה הנחתה אותנו לספר על דבר טוב שקרה לנו במהלך התקופה, במקום להתמקד בקושי.

עלו סיפורים יפים על עזרה לזולת, על התחשבות, אנושיות, שיתוף, שגרמו לנו להתרגש.

הקבוצה שלנו הולכת ומתגבשת אחרי שבנות חדשות הצטרפו אלינו והן משביחות את הקיים.

אני מצפה לראות את כולכן בריאות ומגיעות למפגשים.

כתבה ציפי רשף

לשכת בר כוכבא

אחרי תקופה מאתגרת הגיעה הפסקת האש וסוף סוף נפגשנו. ב- 16 באפריל 2026, בבוקרו של יום ה' המרגש התאספנו בביתה הנאה והמטופח של חברתנו מירה. מועד המפגש שלנו נבחר בקפידה ובמיוחד ע"י ציפי נשיאתנו, בסמיכות ליום הזיכרון לשואה ולגבורה, ונסב סביבו. התכנסנו בסלון של מירה לזכור, להרגיש, ולתת מקום לסיפורים שממשיכים לחיות דרכינו.

גיסתה של מירה, חניטה דרור, שיתפה אותנו, בגוף ראשון, בקורות המשפחה, בסיפורים ובאסון שחוותה בתקופת השואה, דרך סיפורה של ניצולת השואה הדודה, לאה, דור שני למשפחה. המשפחה איבדה את ההורים, חלק מהאחים ובני הדודים. מי שנותרה לספר ולתעד הייתה הדודה לאה, ליציה בשמה הפולני. ליציה תיעדה, כתבה, והדפיסה 400 עמודים נטופי סבל, כאב, מצוקה, אכזריות, דם, חרדה, דמעות, תושייה, ותקומה.

הסיפור החל בעיירה קטנה בפולין בהיותה בת 6, וסופו בעלייתה לארץ, אחרי מלחמת העולם השנייה, והיא בת 28. מהקלסר שהשאירה הודפס, ע"י בני המשפחה, הספר "בסבך הגולה" וכך מולאה צוואתה של ליציה (לאה) דרוהוביץ'ה, לפרסמו לאחר מותה. חניטה הפליאה לספר את סיפור המשפחה, בגוף ראשון, כאמור, ואנו הרגשנו כאילו נכנסנו לנעלי חברי המשפחה, וכאילו אנו חווים עתה את אשר חוו הם. ההתרגשות הייתה גדולה ועוצמתית והשאירה בנו חותם עז. אנו מצידנו מצווים **לזכור ולא לשכוח** ולהעביר לדורות הבאים את זיכרון וקורות השואה והתקומה של עמינו.

כתבה רלי רונן

לשכת גלגל החיים

לשכת גלגל החיים מארגון בני ברית ישראל נפגשה במוצ"ש 25.04.2026 בביתם המזמין של ריקי ומרק במודיעין.

אל המפגש הוזמן המרצה: אמי סמואל נושא ההרצאה: בין הישרדות לפשע, סיפורם המטלטל של בלדרי הסמים. קיבלנו סקירה מרתקת על שיטות ההסלקה – מהדרכים היצירתיות ועד לשימוש בבני אדם כ"מיכלים" אנושיים, והמחיר הבריאותי והנפשי הכבד שהם משלמים.

בהמשך הערב המרתק התפנינו לענייני הלשכה. איסוף כספים לפעילות שוטפת של הלשכה ותכנון הפעילות השוטפת.

נשיא הלשכה משה לוי ביקש את החלפתו לאחר תקופה של שלוש וחצי שנים. חברי לשכת גלגל החיים לא נפגשו שלוש חודשים, כך שהמפגש לא היה רק "השלמת פערים", אלא להמשיך לצעוד יחד, גם כשגלגלי החיים דוהרים בדרכים שונות. חגגנו ימי הולדת לחברי הלשכה וכמו תמיד היה לנו כיף להפגש ולפטפט עם החברים. תודות לריקי ומרק, על האירוח מכל הלב, ולכל העושים/ות במלאכה להצלחת הערב המקסים הזה.

כתב משה לוי

לשכת דוכיפת

חברי קבוצת דוכיפת נפגשו במוצ"ש האחרון 11.04.2026 בביתם של זיקה ורונן למפגש מיוחד לקראת יום השואה והגבורה. המפגש היה במסגרת "זיכרון בסלון" שבו מספרים את סיפורם של שורדים בגוף ראשון.

התוועדנו לסיפורו של דוד אורנבך – שורד שיצא מאושוויץ, נשא עמו זיכרונות קשים וכאב עמוק, אך גם כוח רצון יוצא דופן לחיות ולהקים חיים מחדש. עם עליתו ארצה בחר שלא להישבר מן העבר, אלא להתגייס ונלחם בגבורה במלחמת יום העצמאות. סיפורו משלב כאב ותקומה ומבטא את רוח העמידה ונותן השראה לדורות הבאים, יצאנו כל חברי הקבוצה עם הרגשת הכרת תודה למספר הסיפור - בנו של דוד, יחיאל אורנבך.

כתבה: אפרת ברזילי

לשכת האיריסים

ב- 29 באפריל 2026, התארחנו בביתה של חברתינו היקרה, רחל שלום, בראשון לציון. היא ארחה אותנו מכל הלב ♥. הבוקר נפגשנו סוף סוף, אחרי זמן רב. הגעגועים, הרצון לשבת ביחד, עשו את שלהם. התרגשנו מאוד שאפשר כבר להיפגש, לדבר, לשותף בכל מה שעברנו, וגם לאכול.... החברות הכינו, כמו תמיד, מטעמים נהדרים. וכך עשינו: לא הזמנו הרצאה או תוכנית חיצונית.

פשוט ישבנו ושיתפנו את כל מה שכל אחת למדה על עצמה בעיקבות המלחמה. ביקשתי מכל חברה בלשכה, להתמקד בחזקות האישיות, בדברים שלמדנו על עצמנו במהלך המלחמה. כל אחת שיתפה, בסיכום קצר. הייתה אווירה נהדרת, משוחררת ומפרגנת. למדנו עוד משהו חשוב בפן האישיותי של כל אחת, במיוחד בנושא של התמודדות עם איומים וחרדות. הקטע של הביחד המשפחתי, החברתי והשכונתי. כל ירידה למקלט, כל ישיבה בממ"ד.

כל מי שאירח והתארח: כל החיבורים המשפחתיים/ חברתיים שהתחזקו בעקבות המלחמה.

"קינחנו" בשירה בציבור, שירים של עוזי חיטמן.

התמונות היפות שחברתינו האהובה, ביאנקה, צילמה, מדברות בעד עצמן מחכות כבר למפגש הבא.

כתבה: מבל ברוך

לשכת החיים הטובים

אחרי תקופה ארוכה של "עוד רגע נפגשים" סוף סוף זה קרה! נפגשנו, לשכת החיים הטובים, במוצ"ש 25.04.2026 מפגש שכל כולו געגוע, שמחה וחזרה לחיים הטובים.. פתחה את הערב, רות קרלמן, נשיאת הלשכה, אשר מעבר לעדכונים שוטפים, הדגישה את נושא ההתנדבות ב-"שבת המתוקה" אריזת מוצרי מזון לשורדי שואה.. לאחר מכן, צביקה גולן, חברנו בלשכה, העביר 3 סיפורים קצרים..

זוג הזמרים לילי וטוןטון שרו והרימו את הערב!!

כך גם בסיום הגדילו בשירתם אמנון אגסי ואילן טל חברי הקבוצה.

אך מעל לכל, תודה ענקית לז'נט ואמנון אגסי שפתחו את ביתם ואת ליבם, ארוח חם, נדיב ומלא אהבה..

אין כמו להפגש, לצחוק, לשיר ולהרגיש שוב ביחד.

כתבה: רות קרלמן

לשכת חברים

בשבת, 11.04.2026 התאספנו בביתם המסביר פנים של ברכה ושמוליק אלחדף, אחרי למעלה מחודש של מלחמה. זו הייתה תקופה קשוחה לאזרחי ישראל, ריצה אינטנסיבית למרחבים המוגנים, ניסיון לקיים שגרת חיים תחת איום הטילים וגם לדאוג לזולת.

אבל כמו שאמר ידיד אחד "בסוף הכל נגמר" והגענו להפסקת אש המיוחלת. חברי הלשכה הגיעו למפגש, במעט הססנות והייתה מין תחושה של פעם הראשונה. אחרי כמה שוטים של משקאות האווירה חזרה לקדמותה בשמחת חברים לראות שוב אחד את השני. תרם לכך

גם השולחן עמוס המעדנים מעשה ידי החברים. לעניות דעתי שום דבר לא נקנה והכל נעשה באהבה רבה. החברים נתנו לו את הכבוד הראוי ושקשוק המזלגות ליווה את גל המחמאות על האוכל הטעים. הוחלפו חוויות מהמקלטים, הממ"דים והנסיעות בכבישים. גם הטיפול בנכדים תפס מקום מרכזי.

דני כהרגלו בקודש פתח בשיר הלשכה וכמה נוספים. היה לזה הפעם טעם כמעט חדש, משהו כמו לפגוש חבר ותיק. אני, בתור אחד שלא נולד בישראל, מאד מחובר לשירי ארץ ישראל. הם עושים לי את זה.

ואז הגיע שיא הערב המרגש... סדנת יוגה צחוק של כוכבה גולדהמר נשיאת לשכת חולית ובעלה יעקב שהם כוכבים אמיתיים בתחום "יוגה צחוק"!!! אני עושה יוגה המון שנים ואצלנו לרוב בוכים בגלל כאבים בשרירים או מאמץ יתר. פה כולם צחקו!!!

תרגילים שונים ומשונים, שטותניקות, ריקודים, חיוכים והמוך, המון צחוק!!! צחוק יפה לבריאות... כך אמרה כוכבה וכולם שיתפו פעולה!!!! זה באמת מה שהיה חסר לנו אחרי תקופת בומים, אזעקות והתרעות... בבית אלחדף זוהו שיגורים של צחוק!!!!

קינחנו כהרגלינו בקודש בקפה ומבחר עוגות טעימות להפליא... התברר ששמוליק, בנוסף למעלותיו הרבות, הוא גם קונדיטור!!!! אני ליקתי את האצבעות... סיימנו את המפגש בטעם טוב!!!

כתב אריה ארוניס

לשכת חולית

ב- 13.04.2026 נפגשנו חברות חולית בקפה "ללוש" בחולון אחרי הרבה זמן שלא התקיים מפגש.

כמובן ששמחנו להיפגש ברכנו אחת את השנייה והתעניינו אחת בשלומה של השנייה.

באותו הערב חל יום הזיכרון לשואה ולגבורה וכדי לציין את יום הזיכרון בתוך כל המולת המלחמה העכשווית הזמנו שורדת שואה בת 84 להתארח אתנו בבית הקפה כדי שתספר לנו את סיפורה.

שמה עדינה קורדובה והיא נולדה אל תוך המלחמה בשנת 1942 כשהגרמנים פלשו לבולגריה. גם בבולגריה הגרמנים עמדו להעלות את היהודים על המשאיות ולשלוח אותם למחנות. זה לא יצא אל הפועל בגלל התנגדות נחרצת של הכומר וחלק מהממשלה ולמזלם של רוב יהודי בולגריה הם ניצלו מהמחנות. הוריה, אחיה בן ה-7 והיא התינוקת יחד עם יהודים רבים, נשלחו/נזרקו מבתיים לעיירות מרוחקות בגבול המזרחי של המדינה.

האמא עם הילדים נדדו מעיירה לעיירה, המקומיים התנכלו להם. באותה התקופה האבא עבד בסלילת כבישים. את השנים עד סופה של המלחמה חיו בנדודים ובמחסור.

ביחס לזוועות המלחמה במדינות אירופה האחרות מצבם היה יחסית טוב. ארבעת בני המשפחה עלו ארצה עם קום המדינה ועדינה החלה ללמוד בכיתה א'.

הסיפור של עדינה נתן לנו פרופורציות ותקווה שגם מהמצב העכשווי נצא ונמשיך הלאה, לשגרה טובה מחזקים ובטוחים יותר 🙏

כתבה כוכבה גולדהמר

זיכרון בסלון סיפור חייו של מיכאל שטיין ז"ל

התכנסנו, בערב יום השואה 13.04.2026, בביתם של אילן ודפנה שחם לשמוע את סיפור המורשת וההישרדות המופלא של אביו של אילן, מיכאל שטיין ז"ל 1926-2023 שנולד בצ'כוסלובקיה בנובה זמקי. בשנת 1930 היו בעיירה 2,535 יהודים, שהיוו כ-10% מתושבי העיירה. עם עליית הנאצים להונגריה היו מספר חוקים אנטישמיים שנועדו להביע אהדה לשלטון הנאצי. היהודים הורחקו ממשורות ציבוריות, הוטלו עליהם מגבלות כלכליות וגברים, כולל מיכאל ואביו, נשלחו לעבודות כפייה כחלק מהמאמץ המלחמתי. האב של מיכאל לא שרד.

הצבא הגרמני כבש את הונגריה במרס 1944. פעולתם הראשונה הייתה העברת היהודים לגטו. כל משפחת שטיין פונתה מדירתה וקיבלה חדר אחד. ביוני פונו כל יהודי הגטו אל מרכז השילוחים בעיר יחד עם יהודים נוספים מהמחוז. משם יצאו שני משלוחים, שמנו 4,843 יהודים שהגיעו כולם לאושוויץ, ביניהם אימו ואחיו הקטן שנספו, האחות שרדה ועבדה במפעל של הגרמנים במחנה.

מיכאל הצליח לברוח ממחנה הכפייה לשרוד בדרך לא דרך ובהמשך להצטרף כלוחם פרטיזנים רוסיים איתם נלחם בקרבות קשים נגד הגרמנים עד סוף המלחמה ב1945.

מיכאל הצליח לשרוד להצטרף לשומר הצעיר ודרך איטליה עלה באוניית מעפילים לארץ ישראל. בחופי הארץ נעצרה ע"י הבריטים ונשלחה למחנה מעצר למשך שנה בקפריסין.

עם הקמת המדינה הגיע לארץ והקים את המשפחה עם אשתו רבקה שעלתה מפולין. להם נולדו הבנים זהר ז"ל שנהרג בתאונת אימונים בשב"כ ואילן.

המשפחה ביקרה ביקורי מורשת בעיירה שהיום היא בתחומי סלובקיה. תודה גדולה לאילן ודפנה על הערב מורשת המרגש והאירוח החם והלבבי.

הלב אפריקה

התכנסנו, לשכת חמשושים, בשבת 18.04.2026 לשמוע את הרצאתה של איילת ישראל שביום הולדתה החמישים החליטה לצאת למסע התנדבות אישי בבית יתומים בטנזניה, שם פגשה איילת ילדים שחיים בתנאים מחפירים, ילדים נטושים ונטולי השכלה, הנאבקים לשרוד יום ביומו. אחרי שהות של 45 יום החליטה לייסד את "הלב אפריקה" בינואר 2019.

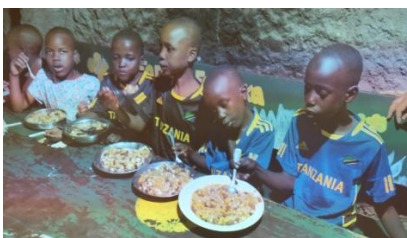

איילת, יזמית חברתית, מורה לריקוד, יועצת בריאות טבעית ואימא לשתי בנות.

החוויה הזאת שינתה את חייה של איילת, היא החליטה להשאיר מאחור את העסק שלה ואת אורח החיים הקודם שלה ולהקדיש את חייה למען היתומים כשהיא מחלקת את זמנה בין ישראל לטנזניה.

היא ייסדה את "הלב אפריקה" יחד עם קבוצת שותפים ישראלים, אנשי נתינה ועשייה המאוחדים כולם באמונה שאפשר לייצר עולם טוב יותר.

טנזניה היא מדינה מהממת המלאה בפלאי טבע, ובה 65 מיליון תושבים. כמו כן, היא גם מדינה שאוכלוסייתה סובלת מעוני קיצוני, ממגפת HIV/איידס מתמשכת ומהיעדר הזדמנויות שיאפשרו לתושביה לקדם ולשפר את חייהם.

יתומים רבים סובלים מהזנחה ומאפליה. הם גם בסיכון הרבה יותר גבוה להיעדרות מבית הספר.

HIV/איידס אינה הגורם היחיד לסיכון בקרב ילדים בטנזניה. יש גם סביבות מתעללות, ילדים שחיים עם הורים או אפוטרופוסים חולים, או שהם בעצמם נשאי HIV/איידס, נכים, ילדים שחיים בבתים המנוהלים על ידי ילדים אחרים או קשישים, וילדים שמשפחותיהם סובלות מעוני מוחלט.

מאז, לאורך 7 שנים, בסיועם של תורמים רבים רחבי לב שהצטרפו למשפחת "הלב אפריקה", הפכה העמותה שסייעה בתחילה רק למספר יתומים לארגון המגיש עזרה למאות יתומים, ילדים בסיכון, משפחות וקהילות ברחבי טנזניה.

תודה לליאת ישראל על הרצאה מרתקת ונתינה ארוכת טווח.

כתב יורם ירון

לשכת חשיבה חיובית

אירועי חודש אפריל 2026

ביום 15.04.2026 התכנסנו בבית משפ' שלו לאחר תקופה ארוכה בה נמנעה מאיתנו התכנסות עקב המלחמה. נהנו מחברותא באווירה נעימה ומטעמים טעימים לחך, חגגנו ימי הולדת לחברותא ילדות חודש מרץ: ענת, שושי, חני, דליה סידי, הדי ולינה השוהה במרחקים. בבוקר זה הסמוך ליום השואה קיימנו כבכל שנה וכנהוג בלשכתנו "זכרון בסלון". גב' לורי דינאי, בעבר עובדת בנק הפועלים, כיום מורה לאנגלית בבי"ס, הגיעה אלינו בהתנדבות להציג ולספר על הילדה ינינה השלס שעברה את השואה בלבוב ושרדה ואת מניעיה שלה לעסוק בנושא השואה דרך ספור חיים זה. לורי, דור שני לשואה מצד אימה, גדלה בבית של שתיקה, של אמא מנוכרת שהדחיקה, לא סיפרה ולא הרעיפה עליה אהבה. חשוב ללורי לספר ולתעד סיפורי שואה מפי השורדים שכן בעוד עשר שנים לא יותרו עוד עדים חיים. לורי חברה בעמותה הנקראת "שגרירי זכרון בגוף ראשון". המוטו שלה "הם שתקו ואני מדברת" ומזה ארבע שנים היא מספרת בפני ילדים ומבוגרים סיפורי שואה גם בגוף ראשון ובמשחק תוך שימוש במצגת עם תמונות אותנטיות מאוסף יד ושם ובית ווהלין שבגבעתיים.

ניצולת השואה ינינה הסלס ז"ל איבדה את משפחתה במחנה יאנובסקי בלבוב, עלתה לארץ בשנת 1950 נישאה ילדה שני בנים (שלמצער ירדו מהארץ) ושימשה 30 שנה ד"ר לפיזיקה במכון וייצמן. לפני 4 שנים הלכה לעולמה בגיל 92. בהיותה בת 12 הוסתרה בקרקוב על ידי מציליה ושם כתבה יומן על חייה מפרוץ המלחמה.

מרביתנו, חברות הלשכה, דור שני לשואה הזדהנו. כל אחת מאיתנו תרמה לשיה.

כתבה: חוה שלו

לשכת טררם

מפגש 27.04.2026 – "התבוננות פנימה"

פסענו לאורך השביל, בינות לבתים בעלי אופי מיוחד, בלב הצפון הישן של תל אביב, מיד הרגשנו את האווירה משתנה. בין הכביש הרועש לשכונה הנסתרת, בין עצי הבוגוביליה האדומה העוטפת את המבנים עברנו לשקט ולרוגע.

בלה פתחה את דלת ביתה במאור פנים. ביתה, המעוצב בטוב טעם, חידד את האווירה המיוחדת. הבנות שמחו לפגוש זו את זו לאחר תקופה ארוכה ומאתגרת. ישבנו סביב השולחן הערוך, עליו כל המטעמים, שמחות סוף סוף להתחיל לשמוע, מה עבר על כל אחת, מה היו שלל חוויות שכל אחת חוותה. לקבוצה הצטרפו יונית ונילי. ערכנו היכרות ראשונית, כל אחת הציגה את עצמה, הבנות החדשות סיפרו מה גרם להן לבוא למפגש, מה סקרן אותן. הן הביעו התעניינות ורצון להצטרף לקבוצה. האווירה התחממה, השיח קלח, הסלטים והמטעמים הוסיפו למצב הרוח. לאחר שעה קלה של מעגל היכרות ואנקדוטות מהתקופה האחרונה, לבקשת הבנות החדשות, הסברתי להן על ערך הקבוצה ומשמעות הפעילות בבני ברית, ציינתי את היתרונות עבורן, ועניתי לשאלות שעלו. עברנו כולן לשבת בסלון במעגל. המנחה הערב הייתה נילי שהעבירה לנו התנסות במיינדפולנס. אט צללנו אל עולם תחושות ותודעה של כאן ועכשיו. למדנו להרגיש באמצעות כל אחד מחמשת החושים, תוך העלאת מודעות לסביבה החיצונית העוטפת אותנו ולמה שמתרחש בתוכנו. עברנו מסע קצר אל עולם של מודעות, כל פעם התבקשנו להיות במודעות למקום אחר או איבר אחר בגוף. באמצעות הנשימות, היכולת לחוש דברים עולה, מהלך תודעתי זה עורר מחשבות על החיים ועל התפקוד היומיומי שלנו. סוגיות שדנו בהם ובהשפעת התרגיל שביצענו על חיינו. לסיום נילי הקריאה שיר הדן בתודעה המבוקשת. קינחנו בעוגה ועוגיות טעימות וברכנו על מפגש מוצלח ומהנה. תודות לבלה הנשיאה על האירוח הנפלא והחם, לנילי ויונית על ההשתתפות והרצון להצטרף. לנילי על ההנחיה המקצועית וההתנסות המדהימה שפתחה לנו צוהר למודעות. ולבנות הנפלאות שבאו ולקחו חלק בפעילות. באמירת ליל מנוחה נפרדנו עד למפגש הבא.

כתבה: מיקי קטלן

לשכת יוני

בערב יום העצמאות, התכנסו 70 חברי יוני בביתה של שרה שונמי לחגוג את החג וכך סיכם אלי אריאלי את הארוע: חברים,

כיף גדול היה לכולנו להפגש לאחר תקופה ארוכה של מועקה התראות ואזעקות. לראות את החברה מקפצים ומפוזים ברחבת הריקודים, חימם את הלב.

היתה לי הזכות, חוץ מההנחיה, לקלוט במצלמתי את החברים באורגניל אמיתי.

תודה לסגנויות שלי, גיטה וענת, שדאגו בחלק הקולינרי. תודה לזמר/תקליטן אפי זוהר שהקפיץ אותנו.

לבסוף לשרה שפתחה את ביתה החם והקדישה וטרחה מכל הלב. שנמשיך להפגש באותה התלהבות במפגשים הבאים ושתמיד נהיה אופטימים עם תקווה בלב שנהיה חברה מחבקת ומפרגנת. אמן! ♥♥

נכתב ע"י שרה שונמי

לשכת מחוברות + לשכת אחווה

פעילות בחודש מרץ - משלוחי מנות של לשכות מחוברות ואחווה ל"בית אוהב" בכפר סירקין.

לקראת פורים התארגנו לשכות מחוברות ואחווה למשלוחי מנות ל- "בית אוהב" בכפר סירקין בו מתגוררים מתבגרים וחיילים חסרי עורף משפחתי.

מתנדבי לשכות מחוברות ואחווה הכינו באהבה רבה ובתאום עם אפרת גפן מנהלת ומייסדת "בית אוהב", משלוחי מנות, שהכילו בנוסף לממתקים גם חומרי היגיינה, טיפוח וטואלטיקה. מאחר שהחלוקה תואמה לקראת פורים, שבו כבר פרצה מלחמת "שאגת הארי" והיו ביום זה אזעקות רבות, הגיע המתנדב נורי מטעם "בית אוהב" לאסוף את המשלוחים. משלוחי המנות בצירוף הברכות של לשכות מחוברות ואחווה הונחו אחד אחד על כל מיטה, כשהמטרה היתה להפתיע ולשמח את שוכני "בית אוהב".

וכך כתבה לנו דפנה האחראית על המתנדבים ב"בית אוהב":
דליה יקרה, אפרת גפן עדכנה אותי שהגיע משלוח המנות שהכנתן עבור הדיירים. לדבריה, המשלוח מאד מכובד ומרשים, ומכיל בדיוק את המוצרים שהילדים צריכים.

מודה לכן מעומק הלב על הנתינה, האיכפתיות והשמחה ששימחתן אותם.. במיוחד בימים כאלה סוערים ומאתגרים עבורם.... תבורכנה יקרות.

אפרת גפן מייסדת ומנהלת הפנימיה כתבה לנו:
התודה לכם

משלוחי המנות תרומת לשכות מחוברות ואחווה הונחו כהפתעת משלוח מנות לכל אחד ואחת ב"בית אוהב" כפר סירקין.
יו"ר בני ברית גוש דן, הגב' שרה בגליקטר, כתבה לנו:

כל הכבוד למתנדבי לשכות אחווה ומחוברות. אתם מעוררי התפעמות המשיכו כך והיו מודל להתנדבות לקהילת בני ברית ♡ ♡

כתבה: דליה אלעני

לשכת מיתר

בשבת 18-04-2026 בשעת בוקר מאוחרת נפגשנו חברי לשכת מיתר ברמת גן בביתם של חברינו היקרים מזל ואריה. סוף סוף התראינו פנים אל פנים. המפגש האחרון שלנו התקיים בסוף ינואר. בשבת האחרונה של חודש פברואר 28-02-2026 כבר התכוננו למפגש והכנו את כל המעדנים אבל בשעה 08:30 בבוקר פרצה מלחמת שאגת הארי ונאלצנו להישאר בבתים. בסוף חודש מרס עדיין העברנו את הימים ואת הלילות במקלט או בממ"ד ובבוקר שבת של

28-03-2026 במקום מפגש פרונטלי נפגשנו בזום ושיתפנו את החברים בקורות אותנו בחודש האחרון. כאמור לעיל במפגש של 18-04 שמוחנו סוף סוף להיפגש ולשתף באירועים ובתחושות בתקופה מאתגרת של

דריכות ואי וודאות. הזכרתי לחברים את הצורך בבחירת נשיא חדש ללשכה בחודש יוני בתום 6 שנות כהונתי בתפקיד. עדכנתי את חברי הלשכה בראשי פרקים של הדוח העולמי של בני ברית לשנת 2025. מוקד המפגש היה הרצאתו של חברנו אריה בנושא "בין סיפור לשיר". מה בין שיר לסיפור? מאחורי כל שיר ישנו "סיפור", ישנן התנסויות וחוויות כלשהן. בעוד הסופר כותב את החוויה במלוא תיאורה ומימדיה, המשורר מרמז עליה ומשאיר לקורא למלא את החסר בחוויותיו הוא, ברגשותיו. שירה היא תמצית הסיפור וסיפור הוא תמצית החיים. אריה בדרכו המיוחדת השכיל אותנו בדעות שונות בנושא, בסוגים של פרוזה, ושילב בהרצאתו דוגמאות מעניינות. בתום ההרצאה קינחנו במשהו קטן וטוב ונפרדנו בתקווה לימים של שקט.

כתבה אלה דורפמן

לשכת מלכה

מפגש 25.04.2026 זיכרון בסלון "אמא מדברת אבא לא" האביב כבר כאן במלוא הדרו, פריחות נפלאות, על כל תל וגבעה, ממלאים אותנו באור שמחה והתחדשות.

האזעקות נדמו, מי שנדד מביתו, שב ומרגיש שזו העת למפגש חדש. החברים שמחים לראות זה את זה, לספר חוויות, לשמוע מה עבר עליהם, חוויות מהממ"ד, החיבור למשפחה לשכנים, והעיקר חזרה לשגרה.

המטעמים ערבים לחיך מעשה ידי החברים, מתבלים את השיח בשלל גוון וצבע. בפתחו של הערב, ברכנו את כל חוגגי יום ההולדת מפברואר ועד עתה, חגיגה גדולה, עם ברכות אישיות ואיורים מעשה ידיה של מזל חברתינו.

במעמד זה העלינו את זכרה של דורית קוט ז"ל חברתינו שהלכה לעולמה זה מכבר, יהי זכרה ברוך. עדיין נמצאים תחת התחושות, של יום השואה ויום העצמאות, במעבר בין שואה לתקומה, בין אזעקות להרגעה.

בערב זה התכבדנו לארח את אילה טל פישר שהיטיבה להעביר את המסר על משמעות השואה והקמת בית יהודי בארץ ישראל. אילה סיפרה על קורות אמא שלה, שורדת שואה מהונגריה, בה נרצחו כ 600 אלף יהודים בתוך חודשיים.

אילה מתארת את העוצמה ויכולת ההשרדות של ילדה בת עשר, שצלחה את הנורא מכל, הייתה באושוויץ, צעדה בצעדת המוות, שרדה והקימה משפחה לתפארת. אישה חכמה, חזקה בעלת חוש הומור נפלא, כמוה אילה, העבירה את סיפורה שזור בהומור.

אילה כמורה, לקחה על עצמה כל השנים לרכז בבית הספר את נושא ההנצחה והטקס ומקיימת בביתה מדי שנה זיכרון בסלון, לדורות הבאים. ערב מרגש, הוצג באופן ראוי ומכבד, לסיום עמדתנו ושרנו את התקווה. מי ייתן ויבואו ימים שקטים ורגועים, ולא יישא גוי אל גוי חרב. ונזכה ליהנות מארץ זבת חלב ודבש, עבור ילדנו, נכדינו והדורות הבאים, אמן.

כתבה מיקי קטלן

לשכת מעגל השלום

בתאריך 21.04.2026 ערב יום העצמאות, התכנסנו לחגוג את מסיבת עצמאותנו בגינתם המקסימה של ניצה ואייל רטנר בחבצלת השרון.

המפגש היה מאד מרגש מכיוון, שלא נפגשנו זמן רב בגלל המלחמה.

החברות והחברים הגיעו בהרכב מלא והכינו מטעמים כיד המלך. ניצה ואייל הגדילו עשות והכינו לנו דגים מעושנים, טשולנט צמחוני וחמש עוגות טעימות.

על התרבות היה אחראי האחד והיחיד: אורי גורודצקי, זמר, נגן על ארבעה כלים, מורה ואדם מקסים שלא נח לרגע. שרנו אתו, רקדנו והרבינו לשמחה.

כתבה: שרית וידרו

לשכת סופה

בתאריך 16 באפריל 2026, קצת לאחר הפסקת האש, החלטנו בנות סופה להתאורר ולצאת לסיור בעיר אשדוד. המיניבוס הזמן ויצאנו מלאות סקרנות להכיר ולבלות בעיר. התחלנו עם כיבוד קל במוזיאון אשדוד לאומנות בתערוכה שמציגה את פועלה של מעצבת האופנה, דורין פרנקפורט. קבלנו ליווי צמוד והסבר מפורט על האשה ועל עיצובי הבגדים שלה, לאורך שנים של עשייה והמחזה של הדגמים בפועל. בנוסף, קבלנו הצצה לחייה הפרטים בבית הוריה. משם המשכנו למוזיאון הפלישתים ע"ש קורין ממן שבו מוצגת תערוכה מדהימה על תולדות הפלישתים בארץ ישראל והצצה על פועלן של נשים והשפעתן על האופנה של ארץ ישראל בתחילת המאה ה-20.

חזרנו למיניבוס לסיור רכוב ברחבי העיר היפה אשדוד. צפינו על הנמל וחוף הים המקסים מנקודת התצפית בגבעת יונה. משם המשכנו לאורך הטיילת לחפירות הארכיולוגיות של מצודת אשדוד המצויה על חוף הים, מקום יפיפה המלמד אותנו על התיישבות קדומה בעיר. משם המשכנו לסיור בשכונות היפות של אשדוד וקינחנו בארוחה במסעדת "קלמה" השוכנת על חוף הים. היה סיור מהנה, מלמד, טעים ומלכד במרחק של 20 ק"מ בתל אביב. מומלץ ביותר למחפשים קצת שינוי והפוגה מימים מתוחים.

כתבה שרה הלפרין

לשכת עוגנים

פיקניק

ביום רביעי, 15 באפריל 2026 נפגשה לשכת עוגנים לפיקניק בחיק הטבע. התכנון המקורי היה להתחיל ביער חולדה בביקור בבית הרצל ובמספר אנדרטאות בסביבה, אך מאחר והמקום היה סגור חיפשנו מקום תחליפי. נסענו אל יער המגינים, יער גדול הנושק ליישובים כרמי יוסף, כפר בן נון ובקוע. השם "יער המגינים" מעיד שהיער מוקדש לזכר הנופלים במערכות ישראל, ואכן הוא זרוע באנדרטות. לאחר נסיעה ארוכה בכביש היער מצאנו מקום מעולה עם חניה, שולחנות פיקניק וצל. בדיעבד מסתבר שהמקום (שנמצא בראש גבעה עם מצפה אש) נקרא מצפה שרת, והוא הוקם ע"י קק"ל לזכר משה שרת, ראש הממשלה השני של מדינת ישראל.

אמנם היה יום חם אבל לא נרתענו, סידרנו שולחנות, פתחנו מנגלים והתיישבנו לפטפט. אכלנו ושבענו וגם הותרנו.

בתום האוכל התחלקנו לשתי קבוצות ושיחנו במשחק "אליאס", משחק פופולרי המבוסס על הסברת מילים לחברי הקבוצה בזמן מוגבל ללא שימוש במילה עצמה. היה מעניין לראות את ההבדלים בין ה"מסבירים" השונים. המשחק היה משעשע ומהנה מאד.

אחרי המשחק טוביה נתן לנו הסבר על המקומות שהיינו אמורים לראות, ולסיום כיבינו את הגחלים של המנגל כיבוי מוחלט עם כמה בקבוקי מים, כראוי ליום חם במיוחד.

ראוי לציין שחברים עשו מאמצים מיוחדים להגיע – הקדימו ביקורים אצל רופאים, ביטלו מפגשים אחרים והגיעו למרות החמסין, המיקום המשתנה ושיבושי ה-GPS שהקשו על ההגעה. היה מרגש להיפגש סוף סוף אחרי המלחמה.

תודה מיוחדת להנרי וזיוה שקנו והכינו את הבשרים הטעימים, להנרי משה ומורגי שעבדו על המנגל ולכל החברים שנרתמו, טרחו והכינו/קנו את האוכל. היה מפגש חם באווירה טובה ועם הרבה שיתוף פעולה של כולם.

שנמשיך להיפגש בכיף!

כתב: צבי כנעני

לשכת צב (צעירי בני ברית)

מפגש זום

ביום ה' 09.04.26, אחרי חודש וחצי שלא נפגשנו בגלל התקופה המתגרת של המלחמה, היה מפגש מיוחד ומרגש בזום של קבוצת צב"ב. לראות שוב את הפנים המוכרות, לשמוע את הקולות, לצחוק יחד ולהרגיש את החיבור שלא נעלם – אפילו מרחוק – היה פשוט מחמם לב. בתוך כל חוסר הוודאות, המפגש הזה הזכיר כמה כוח יש לקבוצה שלנו וכמה טוב לחזור, אפילו לרגע, לשגרה הקטנה והמשמעותית שלנו. אין ספק שהמפגש הזה רק חידד כמה אנחנו מתגעגעים אחד לשני ומחכים כבר למפגש הפיזי הקרוב. עד אז, טוב לדעת שיש לנו אחד את השני, גם דרך המסך. כתבה עדי ניצן

מפגש חודש אפריל

ביום ו' 24.04.2026 התקיים המפגש הרביעי של קבוצת צעירי בני ברית הנוודעת בשמה הייחודי צב"ב, לאחר הפוגה של כחודשיים. המפגש נערך בביתם של חגית ורן סידון בפתח תקווה. שמחנו מאוד לארח שוב את ריבה אורי, המלווה המסורה של תהליך התבססות הלשכה במסגרת בני ברית, והמשך המסורת של התרחבות טבעית עם הצטרפותו של זוג חדש - ברוך הבא לשורותינו! הערב נפתח בפעילות חברתית מגבשת ומרגשת: סבב שיתוף על מקור השמות של חברי הקבוצה. במהלך הסבב נחשפו סיפורים אישיים מפתיעים ומלאי הומור, שחלקם היו חדשים אפילו לבני ובנות הזוג, מה שהוסיף רובד נוסף של קרבה וצחוק למפגש.

שיאו של הערב היה בהרצאתו המרתקת של חברנו אמי סמואל, ששיתף מעולמו המקצועי כשוטר ביחידת 747. אמי לקח אותנו אל מאחורי הקלעים של תפיסת בלדרי סמים בדרכים יצירתיות והזויות במיוחד, בהרצאה שהיתה מעניינת ומדהימה כאחד.

האווירה המיוחדת והעניין הרב שהפיגנו המשתתפים הוכיחו שוב כי קבוצת צב"ב היא קהילה איכותית, מגובשת וסקרנית, הממשיכה את רוח העשייה והחברות של בני ברית בדרכי ייחודית ומהנה. כתבה חגית סידון

לשכת תמר

בתאריך 25.04.2026 נפגשנו, כל חברי לשכת תמר, בביתם של צביקה ונשיאתנו זיוה הנפלאה. חגגנו את יום העצמאות ואת יום ההולדת של זיוה שחל באותו היום. זיוה גייסה את משפחתה לעזרה. הבית היה מקושט בדגלי ישראל ובאורות. השולחנות היו מלאי כל טוב מעשי ידי זיוה והחברים.

התחלנו בנשיא טראמפ שברך את זיוה וחברי הלשכה - תחי הבינה 😊 צביקה כהרגלו דיבר על פרשת השבוע "אחרי מות-קדושים" הוא הדגיש את ההתחשבות באדם בכלל וחשיבות מערכת משפט צודקת.

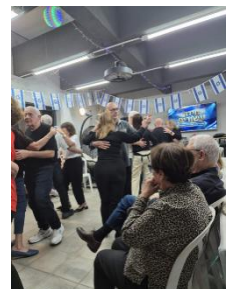
למשל המשפט "ואהבת לרעך כמוך אני ה'" מדגיש את אהבת החברים והבריות.

"אני ה'" על כך שה' נותן את החיזוק באומרו אני אסייע בידך שתוכל לקיים זאת. בהמשך הזמרת/רקדנית, אורלי סלומון, שרה לנו שירים בשפות שונות וסחפה אותנו לשיר ולרקוד.

שמחים ומאושרים התיישבנו למשחק חידון העשורים שכלל אירועים מחיי המדינה ופרסים.

זה היה אירוע מלכד ושמח.

נאחל למדינתנו האהובה שלוה ושקט ולזיוה מזל טוב.

כתבה: אילנה עקיבא

פנאי לקוראינו

זה מעצבן אותי

את המדור הזה אני מקדיש הפעם, שוב, לתחום קרוב לליבי והוא נושא התחבורה הציבורית. אבל הפעם מכיוון קצת שונה.

ובכן, בין כל הרעות החולות והמפגרות של התחבורה הציבורית הישראלית, כגון פיגור של עשרות שנים בפיתוח מערכת רכבות, ביחס לעולם המתקדם, פקקי תנועה שמפריעים לאוטובוסים להתנהל ביעילות, מחסור בנהגים ועוד כהנה וכהנה נושאים שגורמים לנו לצקצק ולציין אי אלו פנינים על היותנו מדינת עולם שלישי, נמצא נושא קטן שגורם לי בכל פעם להתעצבן מחדש וזהו נושא הכריזה בתוך האוטובוסים.

אני מתכוון בעיקר לאלה העירוניים שמרבית התחנות שלהם שוכנות ליד בתי מגורים של אנשים שבסה"כ מבקשים לחיות את חייהם בשקט ובשלווה. תחנה כזאת נמצאת במרחק של כ- 100 מטר מביתי ומן הסתם, כשאני משתמש בתחבורה הציבורית, אני יורד בתחנה הזאת.

במרחק של כ- 5 מטר מהתחנה שוכן בית מגורים שוקק מבוגרים וילדים בגילאים שונים. בכל כ- 15-20 דקות עוצר בתחנה אוטובוס ומיד לאחר שדלתותיו נפתחות פורצת מתוכו כריזה, בעוצמה של כרוז באיצטדיון כדורגל, שמבשרת לכל מי שנמצא בטווח של עשרות מטרים משם, שהאוטובוס הזה נוסע למרכז ראשון לציון.

אתם יודעים מה זה לגור בבית שליד התחנה? כל אוטובוס שעובר שם, בין 6:30 בבוקר ועד 23:00 בלילה כורז להם לתוך הבית, בעוצמה מטורפת, כדי שלא ישכחו לאן הוא מגיע! ויש מאות תחנות כאלה בכל העיר ועוד אלפים בכל הארץ.

למזלה של המשפחה המסכנה, עוצר לידם רק קו אוטובוס אחד. אני רק מנסה לדמיין איזה גהינום עובר על דיירים שגרים ליד תחנות המשרתות יותר קווים ועוצרים שם אוטובוסים כל 2-3 דקות. שוחחתי עם המשפחה דגן. הם סיפרו לי שהם סובלים כבר שנים, בצורה חמורה הם פנו לעירייה. אבל אף אחד לא עוזר להם.

שוחחתי גם עם נהג האוטובוס והוא ציין שאין לא כל שליטה על מערכת הכריזה באוטובוס והיא פועלת בהתאם לתיכנות מראש. זה ממש מעניין. בהנחה שהכריזה הזאת מיועדת בעיקר לממתינים בתחנה (ולא לנוסעי האוטובוס שעבורם קיימת כריזה ותצוגה פנימית) מדוע שלא תהיה לנהג כל שליטה, למשל, על עוצמת הכריזה, או אפשרות לניטרול במקרה שאין ממתינים בתחנה?

אוקיי, יש לי עוד המון שאלות ותהיות שכל אחד מכם, קוראי היקרים, יכול לדמיין, על הנושא: כיצד השלטון שלנו יכול לרדת לחייהם של אנשים שכל רצונם לחיות בשלום ובשלווה. מה אתם אומרים – זה לא מעצבן?

משפטים וציטוטים

המשפט הקולע של החודש:

"הדרך להתחיל היא להפסיק לדבר ולהתחיל לעשות."

ציטוטים מעניינים נוספים:

" היום הוא ההזדמנות שלך לבנות את המחר שאתה רוצה."

" הזמן שלך מוגבל, אל תבזבז אותו בלחיות את החיים של מישהו אחר"

"נפול שבע פעמים, קום שמונה"

"ההבדל בין אדם מצליח לאחרים הוא לא חוסר כוח ולא חוסר ידע אלא חוסר רצון"